

BOEKBESPREKING

J. HEERING, Pelecypoda (and Scaphopoda) of the Pliocene and Older-Plistocene Deposits of the Netherlands. Meded. Geol. Stichting Serie C - IV - 1 - No 9, 225 pp., tekstfigg., 17 pll., Maastricht 1950

Eindelijk is Heering's bewerking van onze pliocene en plistoocene bivalven dan verschenen. Wij zijn daarmee een grote stap vooruit, omdat over het materiaal uit Nederlandse boringen nog altijd de langzamerhand zeer onvolledig geworden en verouderde lijst van Tesch uit 1912 geraadpleegd moest worden. Heering's publicatie behandelt 160 soorten bivalven en 5 Scaphopoda. De schrijver betreurt het geen groot vergelijkingsmateriaal uit België en Engeland bij de hand gehad te hebben, want de gepubliceerde bewerkingen van het materiaal uit overeenkomstige afzettingen in den bodem dezer landen zijn grotendeels verouderd. Daarom moest de vergelijking met andere West-Europese pliocene fauna's onvolledig blijven. Veel aandacht werd besteed aan de variabiliteit der Astartidae en Carditidae, waaraan 7 platen met uitstekende figuren gewijd zijn. Niet ieder zal het met alle determinaties eens kunnen zijn, maar de beschrijving van het onderzochte materiaal en de voortreffelijke platen maken het nu gelukkig mogelijk zich zelf een oordeel te vormen over de bivalven uit het mariene plioceen en plistoceen in onzen bodem.

J. HEERING, Miocene Pelecypoda of the Netherlands (Peel-Region). Meded. Geol. Stichting, Serie C - IV - 1 - No 10, 51 pp., 8 pll., Maastricht 1950

Dit is een beredeneerde en fraai geïllustreerde lijst van de niet-taxodonte bivalven uit het mioceen van de Peel. Al zijn niet alle Nederlandse miocene afzettingen behandeld, toch wordt met deze publicatie zeker een vaak gevoelde leemte aangevuld. Twee nieuwe soorten worden beschreven, nl. Astarte teschi en Verticordia punctata.

C.O.v.R.A.